

חזק בראשית

פרשת בראשית

"בראשית ברא אלקים את השמים" ... (בראשית א א)

סיימנו את התורה ב"זאת הברכה" - ומתחילים מבראשית. התורה מתחילה בב' - של ברכה (ולא בא' - של ארור, והחזיר הקב"ה לא' את כבודה כשהתחיל את עשרת הדברות באנכי).

יש לנו ללמוד מכאן, לברך כשנפגשים וכשנפרדים. זה לא עולה כסף, וכל כך מחמם את הלב. שה' יברך אותך, שתהיו בריאים, שלא יחסר לכם כלום, שתזכו לראות פני משיח... מי שתרגיל את עצמה בברכות - תתברך.

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", "בראשית" אומר הרב משה לייב מססוב זצ"ל - "בראש כל דבר חייב אדם מישראל לדעת כי - "ברא אלקים את השמים ואת הארץ", הידיעה הזו היא הבסיס של האמונה, ועליה עומד הכל.

כל כך הרבה עניינים במילה אחת, אותיות בראשית - ברית אש, שנקראה התורה אש: "כל דברי אש נאום ה'", וכן בראשית: ירא שבת, שהקב"ה ברא את העולם, שייראו ישראל מלחלל את השבת, וישמרו אותה בכל הלכותיה ובזכות השבת ייגאלו.

בעל הטורים: בראשית: בראשונה ראה אלקים שיקבלו ישראל תורה.

החיד"א אומר: בראשית - אותיות אשרי-בת, לרמוז לנו על כוונת הקב"ה, שהיהודי יתנהג כלפי התורה והמצוות כמו בת שעיקר מעלתה היא "כל כבודה בת מלך פנימה" - להישמר פנימה בבית המדרש. ועוד הוא אומר בראשית - בקול רם אברך שם י' תמיד.

בברכת המזון אומרים: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, הזן אותנו ואת העולם כולו בטובו בחן". הרי יכול היה להגיש את מאכלינו בקוביות אפורות, אבל לא. כמה חן יש בדובדבן, באפרסק, בענבים, יש אין סוף טעמים, צורות וצבעים, לא להודות על כך?

יש לי חברה שבעלה חזר בתשובה מתפוז ... הוא הלך בפרדס והרהר בפלאיות התפוז: כשהוא מוכן הוא הופך מירוק לכתום ומכריז: אני בשל. צבעו כשמש מאירה בחורף, פלחיו מסודרים להגשה, ובתוך כל פלח בקבוקני-מיץ זעירים, והוא מספק ויטמין C, שחסר בחורף.

ההתבוננות הזו הביאה אותו להכרה שיש בורא לעולם, והוא נכנס ללמוד ב"אור-החיים", והתחתן עם חברתי.

התבוננות זה הסתכלות עם בינה, לא לבחות - להתבונן ולהבין.

"... לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו" (בראשית ב' יח)

אומר מדרש רבה: "כל שאין לו אישה שרוי בלא טובה, לא טוב היות האדם לבדו". בלא עזר - "אעשה לו עזר כנגדו". בלא שמחה: "ושמחת אתה וביתך", בלא כפרה: "וכפר בעדו ובעד ביתו". בלא ברכה: "להניח ברכה אל ביתך". בלא שלום: "ואתה שלום וביתך שלום". בלא חיים שנאמר: "ראה חיים עם האישה אשר אהבת", אף אינו אדם שלם שנאמר: "ויברך אותם ויקרא את שמם אדם" - שניהם כאחד קרויים אדם.

המדרש הזה מראה כמה מעריכים חכמינו את תפקידה של האישה בחיי הגבר, וכל מי שטוען שהאישה ביהדות במעמד ירוד - אינו אלא בור.

פרשת בראשית - פתחנו דף חדש, וכל אחת שתבדוק את עצמה איפה היא יכולה להשתפר: פחות להתלונן, יותר הארת פנים, תמיכה. כשאת תקריני אהבה ואכפתיות - זה מה שתקבלי. חסד הוא קודם כל בתוך הבית.

"ויבן א-להים את הצלע" ... (בראשית כב)

כשם שמראה המדרש את יתרונותיה של האישה, כך הוא מצביע גם ללא משוא פנים על חסרונותיה. לא כל כך נעים אבל מאוד מחכים. "ויבן ה' אלוהים את הצלע אשר לקח מן

האדם לאישה" - גם לומדים מכך - ויבן - בינה יתירה ניתנה באשה וגם: התבונן הקב"ה מהיכן לברוא אותה. אמר: לא אברא אותה מן הראש - שלא תרים ראש ... לא מן העין - שלא תהיה סקרנית, ולא מן האוזן - שלא תהיה צייתנית (אוהבת לשמוע כל דבר). ולא מן הפה - שלא תהיה דברנית, ולא מן הלב - שלא תהיה קנאית, ולא מן היד - שלא תהיה משמשנית. ולא מן הרגל - שלא תלך לכל מקום, אלא אברא אותה ממקום שהוא צנוע באדם. ועל כל אבר ואבר שהיה בורא בה היה אומר לה: "תהי אישה צנועה, אישה צנועה". ואף על פי כן - "ותפרעו כל עצתי", יש בה מכולם.

ומספר המדרש: מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת, ולא העמידו בנים זה מזה. אמרו - אין אנו מועילים להקב"ה כלום. עמדו וגרשו זה את זה. הלך זה ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע. הלכה זו ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק, הרי שהכל מן האישה.

אומרת לנו התורה: אישה יקרה, הכל בידיים שלך, דעי את חסרונותיך, ותפעלי עם מעלותיך.

"ויקרא האדם שם אשתו חוה - כי היא הייתה אם כל חי". ואומר בעל הטורים - חוה - שמחוחה דעתה על כל דבר ועניין ... זה שאמרו עשרה קבין של שיחה ירדו לעולם - תשעה נטלו נשים. לולא הייתה חוה דברנית - לא הייתה עושה את הטעות הגורלית הזו של אכילה מעץ הדעת, ועדיין היינו מתפנקות לנו בגן עדן...

לסיום הברקה נפלאה ששמעתי: אביו של הבן איש חי, רבי אליהו, שאל את בנו יוסף חיים בן הארבע איך יכול להיות שהקב"ה שאל את האדם: "אייכה". מה, הוא לא יודע? השיב הקטנצ'יק: "אייכה, ראשי תיבות אני יודע כל הנסתרות".

שתהיה שנה ברוכה מבראשית עד אחרית. אמן

סיפורי אמונה – מאגר החתנים

מספרת תהילה חברתי: לבעלה יש קרוב משפחה שלמד תכנות מחשבים ומצא בתחום את פרנסתו ברווח רב. הוא היה מסורתי, והתחזק לאחרונה, והחליט לעזוב את עבודתו היוקרתית והמכניסה, ולקבוע את מושבו בבית המדרש. ואכן התחיל ללמוד בשיבה ידועה לבעלי תשובה, למרות שהוא מבוגר וכולם שם צעירים.

שמקביל לחודשיים תשלום שכר דירה, והוא היה אדם שעובד קשה למחייתו - לא איזה עשיר בכלל.

בשמחת תורה לשנה הבאה נולד אחי... ונקרא שמו בישראל עובדיה, וכיום הוא תלמיד חכם גדול בבני - ברק.

מול הפרוכת

בשנת תשע"ו התחלתי למסור בבית הכנסת היודים את סדרת השיעורים המוקלטת הראשונה, שנקראה "הילולת הצדיקים" - בכל שבוע על צדיק שיום ההילולה שלו חל באותו שבוע, דברים על הצדיק ומתורתו, ונושא שעולה מדמותו הייחודית. כולנו הרגשנו קדושה מיוחדת בסדרה הזו.

השיעור הראשון היה על רבנו מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. הלכתי לציון שלו בסנהדריה וביקשתי את עזרתו, וישבתי במרפסת לכתוב את השיעור. בדיוק כשהתחלתי לכתוב התחיל לעבוד קונגו רועש, והריכוז אבד לי. בעלי הציע שאלך ואתפוס לי פינה שקטה ביזדים, ואכתוב שם. ארזתי את הספרים בתרמיל ויצאתי. עליתי במעלית לקומה 3, לאולם שבו מרן הרב עובדיה נתן את שיעוריו. התמקמתי מול הפרוכת על ארון הקודש שנושאת את שמו ושמות ספריו. ישבתי בשקט וכתבתי. זה היה קשה, עדיין לא הייתי מתורגלת בשחייה בים של חומרים כתובים, ובעיבודם לשיעור. בכל פעם שהקושי הציף אותי ניגשתי לפרוכת, השענתי את ראשי עליה, וביקשתי ממרן שיעזור לי. והוא עזר. יצא שיעור יפה ומחזק בנושא זיכוי הרבים.

כשסיימתי לכתוב ארזתי את חפציי ולחצתי על כפתור המעלית - היא לא פועלת... ניסיתי את הדלתות - הן נעולות... הבנתי שאני סגורה באולם של מרן הרב עובדיה עם שיעור... בס"ד היה איתי טלפון והתקשרתי לבעלי: אני נעולה כאן - והוא הגיע לשחרר אותי. כשירדנו מהמעלית חיכו בפתחה שני הגבאים וצפו בי בהשתאות ויצאת ממנה עם התרמיל. מה עשית שם? ואני חייכתי לעצמי: הביקור היה כל כך מיוחד, שמשמים לא רצו שיסתיים...

בשנה שעברה, בג' חשוון, יום ההילולה, הגעתי לציונו של מרן ובכיתי. ביקשתי שיעזור לי בזיכוי הרבים. ביציאה מהציון ראיתי לפתע את אחת הנשים מהשיעור בקטמון... שמחנו

לפגישה ונתתי לה דפים של הפרסום לשיעורי ב"קול הלשון" - שתחלק לנשים.

"גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם" - נשמת הצדיק פועלת ומסייעת, ויהי רצון שנזכה ללכת בדרכיו ולעשות נחת רוח לבוראנו.

שנה שניה

"אלה תולדות נח איש צדיק תמים היה..." (בראשית ו ט)

אומר רש"י על הפסוק: "ללמדך שעיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים" - וכך מסכמים גם את תפילת מוסף של יום הכיפורים: "ונשבע לחם ונהיה טובים", מילים כל כך פשוטות וטובות, פנס לפלס לנו דרך אור במבול הבלבול שירד על תקופתנו.

כשרבי אלחנן וסרמן הי"ד היה בלונדון ערב מלחמת העולם השנייה, הפצירו בו יהודי לונדון שיישאר שם מפאת הסכנה, ואמר להם: מה אתם סבורים, יהודי לונדון, שאתם לא תסבלו את הצרות של חבלי משיח? וסיפר ששמע מפיו של החפץ חיים זצ"ל שמלחמת גוג ומגוג תתחלק לשלושה חלקים, שתי מלחמות העולם ואחריהן מלחמה שלישית שבה יסבול כל העולם כולו חבלי משיח. והמלחמה הזו היא לאו דווקא של רובים ופצצות, אלא מלחמת אמונה. ועוד אמר החפץ חיים זצ"ל: סימן לעקבתא דמשיחא הוא העדר האמונה, כי אי אפשר לעולם להתקיים בלי אמונה. וכיוון שראינו שהאמונה הולכת ופוחתת באופן מבהיל בדור הזה בעוונותינו הרבים, אילו לא יבוא משיח לא היה לעולם זכות קיום. ובזכות אותם מאמינים שמחזיקים בתומם ומאמינים בה' בלב ונפש, תתקרב הגאולה. (מאיר עיני ישראל)

וכתב רבי צבי מזידיטשוב זצ"ל (רבו של המלבי"ם) שקודם ביאת המשיח תהיה מעין מלחמת גוג ומגוג, והיא מלחמת שומרי התורה היראים והכשרים נגד האפיקורסים, ומלחמה זו תהיה הגדולה והכבדה בעולם. והדברים מתרחשים למול עינינו, מלחמה כנגד החרדים לדבר ה' ולכל דבר שריח קדושה נודף ממנו, ולא רק שאין לנו להתייאש מכך, אלא שאלו בפירוש סימני הגאולה.

נאמר בתלמוד: שאלו תלמידיו את רבי אלעזר: מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?

יעסוק בתורה ובגמילות חסדים (סנהדרין צח). סיפר שם, בנו של נח לאברהם אבינו ששרדו את המבול בזכות החסד שעשו עם בעלי החיים בתיבה, ואברהם אבינו למד ויישם והפך להיות עמוד החסד שעליו עומד העולם. מספרים על בחור חילוני שנקלע יום אחד לבני ברק, בכל מקום ראה: גמ"ח עגלות, גמ"ח מזוודות, גמ"ח מוצצים וטיטולים - ואמר בלבבו: כזה עם טוב יש לה', ואני לא ידעתי - וחזר בתשובה.

פרשת נח - ואנחנו במצב ממש לא נח... לפני מבול המגיפה עוד היה די נח, נסבל... אבל עכשיו? הסיפור העתיק מועתק לו אל ימינו אלה, וספינת חיינו מטלטלת במים סוערים, ה' מסתיר פניו מאחורי עבים עבים, ואיפה הכוכבים? עשי לך צהר לתיבתך. אומרים צדיקים: תיבה פירושה מילה של תורה ותפילה (כך בלשון המשנה) שמצילה ממבול הגשמייות והארציות המציף את העולם. עשי אור למלות התפילה, שתצא כל מילה היוצאת מפיד, מאירה ובהירה כצהרים.

חשבת: ה' מקושש על כולנו קשיים שונים ומשונים בתקופה הזו. למה? כי כדי שתהיה הקלה צריך להיות קודם קשה, לפני הגאולה אפילה, אחרת איך נראה שהאיר?

לאשתו של נח קראו נעמה. כשנהיה טובות, נעימות ונוחות... נזכה למצוא חן בעיניו יתברך, והוא יחונן אותנו מאיתנו מתנת חנים - משיח שימצא חן בעיני כל רואיו - אמן.

סיפורי אמונה – טל של משל

תמיד בתחילת שנה היה מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל מספר בחן את משלו של המגיד מדובנא. משל מרתק, עם מסר חריף ומעורר - בדיוק מה שאנחנו צריכות... למלך הייתה בת יחידה כלילת המעלות. עדינה, חכמה ומוכשרת. היא הגיעה לפרקה והמלך רצה לשדך אותה, ושלח לקרוא לכל נסיכי הממלכות שסביבו. אבל הנסיכה שלנו ברגנית מאד, הנסיך הזה משעמם, זה שמן מדי, ההוא מבוגר מדי, אין כימיה... התרגז אביה ואמר שהוא כבר ימצא לה שידוך, לבש בגדים של אחד מפשוטי העם ויצא לסייר בממלכתו. פגש באיזה כפר בחור חסון, שוחח איתו וראה שיש לו ראש על כתפיו, והחליט שזה יהיה שידוכה. וכך מצאה את עצמה הנסיכה שלנו חיה בכפר, ישנה על מזרון מקש, לבושה סמרטוטים, אוכלת לחם קיבר ותפוחי אדמה, ובעיקר עובדת קשה בשדות, ברפת ובלול. קצה בחייה ושלחה לאביה איגרות הצילו, והוא כתב לה שיבוא לראות בשלומה בעוד 40 יום. בעלה נכנס ללחץ, קנה לה בגדים יפים, שיפץ את הבית,

והזמין טבחים לארגן סעודה דשנה. כשהגיע המלך אמר לה: באמת לא כל כך מהודר פה, אבל הנה את לבושה יפה, יש אוכל טוב - והיא בכתה לו: הכל הצגה בשבילך, כשתלך יחזור המצב שלי לקדמותו. עד כאן המשל, והנמשל - בת המלך היא הנשמה היפיפייה, העדינה והיקרה שהי נתן לנו, והכפרי זהו הגוף. במשך כל השנה לא מתייחסים לבת המלך כראוי, הגוף יש לו את ענייניו המגושמים, אבל בארבעים הימים שלפני יום כיפור אנחנו מתנערות, חוזרות אל התפילות והערגה לקרבת ה', עושות תשובה ומתנקות - אבל מה קורה כשהמלך עוזב, עלה בתפילת הנעילה שבעה רקיעים, מה יהיה איתנו? נמשיך להתייחס לבת המלך בביטול? או שניתן לנשמה את המזון המלכותי של תורה ותפילה שהיא כל כך זקוקה לו.

שבע שנים לפטירת מרן, רבנו הצדיק הקדוש, שזיכך את בת המלך, נשמתו הטהורה, עד שהפך להיות נשמה כוללת של עם ישראל. כולנו הרגשנו את אהבתו - אחרת איך ניתן להסביר מיליון איש שהגיעו ללוויה? ונשמתו ממשיכה לפעול עבורנו גם עתה. סיפרה לי הרבנית רחל, שבנה ורעייתו לא נפקדו שמונה שנים. היא החליטה לעשות מעשה, להתפלל ארבעים יום בציונו של מרן, והתחילה. היא אומרת: "הבקשה שלי ממרן הייתה בלשון כוללת, יהי רצון שנשמע בשורות טובות, והנה, שבועיים בלבד לאחר תחילת התפילות מתקשר אלי בני ואומר לי באלו המילים ממש: יש לי בשורות טובות..."

זכות מרן תגן עלינו ונוכה לשמוע בשורות טובות, שהי פקד את עמו ישראל בגאולה שלמה - אמן.

סיפור טוב

בערבי שבת אני הולכת מדי פעם להתפלל בבית הכנסת המרוקאי של הרב בן-טוב זצ"ל. המרוקאים שרים... הם לא מוותרים על שום בית ב"לכה דודי" - מפייטים להם בנחת, וזה מה שאני אוהבת. בשבת האחרונה, בין מנחה לערבית, עלה לדרוש רב חביב ומלא שמחת חיים, וסיפר סיפור כל כך מתוק: בבית מדרש היה שמש שנהג להגיש למתפללים באופן קבוע חצי כוס תה... למה? ככה. ולכן זכה לכינוי: משה חצי כוס תה. יום אחד חלה, וביקש מבנו שיחליף אותו בהכנת התה, והבן הסכים, ותוך כדי שהוא מכין תה הוא שומע קול שיעול מוכר. זה אבא שלו, שהגיע תשוש ממש להזהיר את בנו: תכין רק חצי כוס תה...

